

לאור החסידות

בני ישראל

חלק ב' - עופות

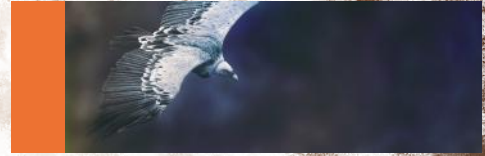
פירות עם בעלי החיים בעין יהודית-חסידית

תֵּכֵן הָעֵנִינִים

62
אַוּז

08
נֶשֶׁר

68
פָּרֶס

14
תְּנִשְׁמֶת

74
עֲזִינְיָה

20
שִׁקְנַאי

80
עוֹרֵב

26
טוֹס

86
זְרִזִיר

32
שָׁלוּ

92
שָׁלָךְ

38
תְּרַנְגוֹל

98
תְּכִי

44
בְּרוֹז

104
זְמִיר

50
יָא

110
יַעַן

56
פִּינְגְוִין

170
דוֹכִיפֶת

116
יַנְשׁוּף

176
דָּאָה

122
תַּחֲמָס

182
יוֹנָה

128
בָּז

188
אַמּוֹ

134
שַׁחַף

194
בְּרַבּוֹר

140
כּוֹס

200
תַּרְנְגוּל הוֹדוֹ

146
חֹיֵאֵי

206
קוֹקֵיָה

152
רָחַס

212
צוֹצֵלֶת

158
חֶסִידָה

218
דְּרוֹר

164
אַנְפָּה

תְּעוּדַת זְהוּת

שֵׁם: נֶשֶׁר.

מְשֻׁפָּחָה: נְצִיִּים, דוֹרְסֵי יוֹם.

הַמֵּין שֶׁבְּעֵרְךָ: נֶשֶׁר מְקַרְאִי.

תְּפוּזָה: אֶסְיָה, הוּדוּ.

תוֹחֶלֶת חַיִּים: 50 שָׁנָה.

אֵז מִי אֲנִי בְּעֵצָם?

הַנֶּשֶׁר, מֵהַעוֹפוֹת הַמְּזוֹכְרִים בְּיִתְרָה בְּמִקְוֹתֵינוּ, מְכַנֶּה "מְלֶךְ הָעוֹפוֹת", וְלֹא בְּחֻמָּם: הוּא עוֹף דוֹרְס עֲנָק, מֵהַגְּדוֹלִים בְּיִתְרָה בְּטִבְעוֹ. גַּם מְקוֹם מְחִיתוֹ הוּא מֵהַגְּבוּהִים בְּטִבְעוֹ: בְּנוֹפִים הָרְרִיִּים עִם מְצוּקִים גְּבוּהִים. הוּא זְקוּק לְאֶקְלִים חֵם יַחֲסִית וְלִכֵּן הוּא חַי בְּאֲזוּרֵי אֶקְלִים יָם-תֵּיכוֹנִי, עֲרֶבְתִּי וּמִדְבָּרִי.

צְנֹארוֹ שֶׁל הַנֶּשֶׁר לָבֵן וּמְכֻסָּה בְּנוֹצוֹת קִטְנוֹת בְּלָבָד. מְקוּרוֹ שֶׁל הַנֶּשֶׁר אָרוֹךְ וּמְעֻקֵּל בְּקִצְהוֹ, צְפָרְנָיו עֲבוֹת, זָנְבוֹ קָצֵר, צְבָעוֹ חוּם וּכְנָפָיו מְשֻׁמְשׁוֹת לְדֹאֵיהֶן. עַל הַקְּרָקַע הוּא הוֹלֵךְ בְּכִבְדוֹת וּבְמַעֲיָן קְפִיצוֹת וְנִתְוֹרִים.

הַנֶּשֶׁר נֶחְשֵׁב לְעוֹף תְּבוֹרִתִּי. הוּא חַי בְּלִהְיוֹת קִטְנוֹת, הַדוֹגְרוֹת וְלִנּוֹת בְּמוֹשְׁבוֹת בְּרֵאשֵׁי הָרִים, בְּסֻלְעִים וּבְמַעְרוֹת.

אֶת הַבֶּקֶר פּוֹתַח הַנֶּשֶׁר בְּפִעִילוֹת: סְרוּק הַנוֹצוֹת בְּאִמְצָעוֹת הַמְּקוּר - שֶׁעֲשׂוּי לְהַמְשִׁיךְ שְׁעָתִים עַד שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת. לְאַחַר שֶׁמְזוּג הָאוֹיֵר מִתְחַמֵּם מִמְרִיא הַנֶּשֶׁר לְפִעִילוֹתוֹ הַיּוֹמִית. בִּימֵי גֶשֶׁם אֵין הַנֶּשֶׁר יוֹצֵא כָּלֵל מֵהַקֵּץ הַבְּטוּחַ וְהַחֲמִים.

אֲזוּר הַלֵּינָה, שֶׁהוּא גַם מְקוֹם הַקְּנוֹן, נֶשְׁמֵר לְרַב בְּמִשְׁךְ שָׁנִים רַבּוֹת בְּנֶאֱמָנוֹת.

איזה
צלק!

בשר

הַלְכָה לַמַּעֲשֵׂה

"יהודה בן תימא אומר, הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי, וגבור כארי - לעשות רצון אביה שבשמים". (פרקי אבות)

הנשר הוא "מלך העופות", והוא עף גבוה יותר מכל העופות. עלינו ללמד מכך להיות 'קלים' ולא להתעצל לחזור על הלמוד שוב ושוב.

פרוש אחר: "קל כנשר - כנגד ראות העין, לומר: שתהא קל לעצם עינה מראות ברע". כאשר אדם נתקל במראה שאינו רצוי, עליו להזכרו ולעצם את עיניו. ו"כמו שהנשר טס למעלה ורואה למרחוק המאכל שלו, כן צריך האדם כשיראה דבר עברה שיביט למרחוק, ואז יעצם עיניו מראות ברע" (כפר מרחוק).

חַמְשָׁה דְּבָרִים שֶׁ(אוֹלֵי) לֹא יִדְעוּתֶם עָלַי...

- מֵטַת הַכְּנָפִים (הַמְּרַחֵק מִקְצֵה כַּנֶּף אַחַת לַשְּׁנִיָּה) שֶׁל הַנֶּשֶׁר, מְגִיעָה קְרוֹב לַשְּׁלוֹשָׁה מְטָרִים!
- כְּשֶׁגֹּזֵל הַנֶּשֶׁר בֵּין 100-125 יָמִים, הוּא פּוֹרֵחַ מֵהֶקֶן וְיוֹצֵא לְעֶצְמָאוֹת.
- הַנֶּשֶׁר דּוֹאָה בְּגִבָּה קִילּוֹמֶטֶר.
- מְהִירוֹת צְלִילַת הַנֶּשֶׁר עֲשׂוּיָה לְהִגִּיעַ ל־140 קִילּוֹמֶטֶר לְשָׁעָה!
- דְּגִירַת נְקֵבַת הַנֶּשֶׁר עַל הַבִּיצָה הַיְחִידָה שֶׁהִיא מְטִילָה, נִמְשָׁכֶת יוֹתֵר מִחֲמֻשִּׁים יוֹם.

חיות חסידי(ו)ת

על פי המבאר בתורת התסידות, מדת הנשר היא מדת הרחמנות. ככתוב בתורה: "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף", וכן "ואשא אתכם על כנפי נשרים".

דרכו של הנשר כאשר הוא מגיע לקן אינו נכנס בבת אחת כדי לא להבהיל את הגוזלים, אלא הוא מקשקש ומרעיש בכנפיו כבר מרחוק כדי שיתכוונו לקבל אותו בנחת. כמו כן, כאשר הנשר עף הוא מניח את גוזליו על כנפיו, באומרו: אם ירה הציד חץ, מוטב שיכנס החץ בי ולא בכני.

דְּבָרִים פָּרָק לֵב (יא)

כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזְלָיו
יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֵהוּ
יִשְׂאֵהוּ עַל אַבְרָתוֹ:

ספורו של נֶשֶׁר

המלך הגדול אלכסנדר מוקדון שאף לכבש את כל העולם, ואף את השמים. מספר כי אלכסנדר שאל את חכמי היהודים: "מתי אוכל לראות על נקלה את כל פני הארץ?"

יעצו לו החכמים לבנות תבה עומדת על אפנים ומכונים להמשיכה למעלה ולהורידה למטה, ולקשר ארבעה נשרים בארבע קרנות התבה, ולתלות חתיכת בשר ממעל לתבה באפן אשר לא יוכלו הנשרים לנגוע בו, והם בראותם את הבשר יעופו למעלה להגיע אליו, ובכוח דחיפתם ישאו את התבה עד אשר תעוף ברום שמים. ואם ירצה לרדת יסב חתיכת הבשר למטה מתחת התבה והנשרים בעופם אל הבשר ירדו למטה, ובדרך הזה ימשיכו התבה לכל עבר ופנה אשר יחפץ ללכת.

ויעש כן אלכסנדרוס, ויעל אל רום השמים, וכירדו למטה לארץ, במקום אשר הציג כף רגלו, בנה עיר ויקרא שמה אלכסנדריה.